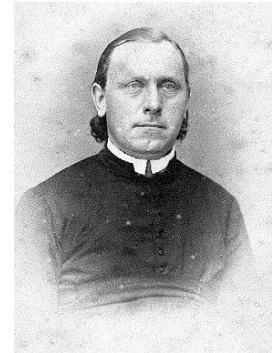

Zondag 27 Augustus 1848, dag prijsuitreiking, bisschop Paredis is aanwezig

Het gebeuren met de kalkoen¹

Op de dag waarop de prijsuitreiking is, is het gebruikelijk dat het souper in het kwartier gehouden wordt; aanwezig zijn de bisschop, professor Tits van Leuven en de oudere professoren. prof. Batta² echter is niet uitgenodigd. Hij komt bij mij³ op kamer op no 25 en zegt me: ik heb honger als een paard, is er wellicht een mogelijkheid iets te eten? Ik zeg: ongetwijfeld. Ik ga naar het kantoor van het kwartier en ik tref op de grond een kalkoen aan die teruggekomen is van tafel. Ik neem een mes, kniel neer en snij zonder veel woorden en mededogen enige stukken ervan af en ga terug naar mijn kamer. "Is dat alles wat u hebt?" zegt Batta. Oke, ik zal nog wel teruggaan en nog een groot supplement meebrengen. Wij twee hebben toen de avondmaaltijd samen gebruikt. De dag erna 's avonds was er een groot souper voor allen op de Treize. Uiteindelijk verscheen de toetakelde kalkoen. Die zag er niet uit en provisor Raetsen zei: "potverdorie, wie heeft die kalkoen die met zorg gisteren gesneden was zo toetakeld? Is hij soms opgediend bij het diner?". Antwoord, neen. (De bisschop, Tits, Raetsen etc hebben gedineerd bij de familie Coolen op kasteel Erenstein). Iedereen hield zich stil. Daarna is er een gesprek gevolgd hoe e.e.a. heeft kunnen gebeuren. De kalkoen of iets wat daarop leek, is onderzocht door de bisschop, door Tits die zich de bril opzette en zich ernstig een mening vormde over de methode die gevolgd is door degene die het gedaan heeft etc etc. Ik had de botjes van het beest nog verstopt in mijn braadpan, ik ben even weggegaan en heb ze eruit gehaald en ze verstopt in de braadpan van Hoefnagels. Ik ben onopgemerkt teruggekeerd en de gesprekken waren nog steeds bezig. Inmiddels lichtte ik mijn buurman Canoy in over alles wat er gaande was; hij beloofde me te helpen om buiten schot te blijven. Professor Batta zweeg als een carper. Tenslotte stelde men voor om een commissie te benoemen die alle kamers zou controleren. Ondanks dat er al verdachtmakingen gemaakt waren naar mijn kant zou ik niet weten waarom ik niet deel zou kunnen nemen aan de commissie; die deelname werd me toegestaan. Canoy deed ook mee. Men begon op mijn kamer no 25 en de volgende nummers en vervolgens kamer 1, 2 etc. en uiteindelijk ontdekte iemand, ik niet, de beenderen in de braadpan van Hoefnagels. Triomfantelijk gingen we terug naar de Treize en de commissie bracht verslag uit. De onschuldige Hoefnagels was met stomheid geslagen. Maar, wie had het dan werkelijk gedaan? Men ging het iedereen hoofdelijk vragen en men moest met 'ja' of 'neen' antwoorden. Men begon genoeg ver van me af. Maar uiteindelijk was ook ik aan de beurt. Ik werd ondervraagd en allen drongen aan om de waarheid te

¹ Uit Pothast (1824-1904) Annales, deel II, pag. 284-285.

² W.H. Louis Batta (1818-1875), studie sinds 1842 theologie te Leuven; sinds okt 1846 prof theologie te Rolduc.

³ Pothast.

spreken en alles in details te vertellen waarbij ik natuurlijk alle schuld schoof naar de arme Batta. De gesprekken hebben een vol uur geduurd. Bij het dejeuner de volgende dag kwam ik op de Treize en de bisschop zei:

“Berg alles veilig op, Pothast komt er aan!”